

Arrest

nr. 159 043 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Gambiaanse nationaliteit en bent u geboren op X 1975 te X. U bent moslim en uw etnische origine is Wolof.

In 1991 kwam uw neef A.(...) bij jullie logeren, omdat hij in jullie stad naar school ging. Jullie deelden de kamer en sliepen in hetzelfde bed. Jullie hadden toen 'voor de grap' voor het eerst seks met elkaar. Iemand speelde de man en de andere speelde de vrouw. Later kreeg u gevoelens om seks te hebben met mannen. A.(...) bleef bij u op de kamer wonen en jullie bleven seks hebben met elkaar, tot hij in

2002, op eenentwintigjarige leeftijd verongelukte. In 2000 vroeg uw familie u om te huwen met A.(...) F.(...), de dochter van de broer van uw moeder. U was 25 jaar oud en weigerde. U had immers geen gevoelens om met een vrouw te huwen en u had een eigen winkel. Uw moeder bleef herhaaldelijk vragen om met haar te huwen. In 2004 regelden uw moeder en uw broer D.(...) een huwelijk tussen u en A.(...) F.(...). U kende haar niet en wou niet huwen met haar. Uiteindelijk stemde u in met het huwelijk, omdat u niet kon weigeren tegen uw moeder, daar ze veel gedaan had voor u. Op 26/3/2004 huwde u met A.(...) F.(...) en u kreeg twee kinderen met haar: een zoon M.(...) (°26/1/2006) en een dochter F.(...) (°22/11/2010). In 2006 ging u met L.(...) C.(...) - iemand die u in 2000 – 2001 leerde kennen en die net als u actief was in de traditionele kledinghandel - naar het strand van Senegambia. Jullie hadden er seks met elkaar en werden betrapt door de politie. Jullie werden meegenomen naar het politiebureau en werden er gedurende vier dagen opgesloten. Nadien werden jullie op borg vrijgelaten. Later, ongeveer vier jaar en zes maanden geleden, scheidde u van uw vrouw, omdat u geen gevoelens had voor haar. Uw moeder ging akkoord met de echtscheiding, indien u geen problemen maakte binnen de familie. U bleef een homoseksuele relatie hebben met L.(...) C.(...) en jullie bleven elkaar elke zondag bij hem thuis ontmoeten en jullie gingen ook uit naar clubs. U kende geen problemen meer tot jullie op 4 oktober 2015 weer naar het strand gingen, L.(...) C.(...) op uw schoot zat en de politie jullie meenam op verdenking van homoseksualiteit. Na het geven van jullie identiteitsgegevens, werden jullie weer vrijgelaten. Uw buurman, die politieagent was, gaf aan dat u al eerder problemen kende met de politie en de tweede arrestatie een levenslange gevangenisstraf tot gevolg zou hebben. Daarop contacteerde u uw vriend U.(...)en die regelde een paspoort en een vliegtuigticket voor u. Op 7 oktober 2015 vloog u van Banjul – via Dakar – naar België. Daar werd u door de luchtvaartpolitie onderschept en u diende op 8 oktober 2015 een asielaanvraag in op de luchthaven van Brussel Nationaal.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de gemeenschap en de overheidsdiensten omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Er kunnen echter volgende bedenkingen worden gemaakt bij de door u beweerde homoseksuele geaardheid.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u op 26/3/2004 huwde met A.(...) F.(...)en u met haar twee kinderen kreeg: een zoon M.(...) (°26/1/2006) en een dochter F.(...) (°22/11/2010). U verklaarde dat uw familie u in 2000 vroeg om te huwen met A.(...) F.(...), de dochter van de broer van uw moeder, maar u weigerde, omdat u geen gevoelens had om met een vrouw te huwen, u met uw neef sliep en u een eigen winkel had (gehoor CGVS, p.5-6). U verklaarde verder dat uw moeder u herhaaldelijk bleef vragen om met haar te huwen en u uiteindelijk toch instemde met het huwelijk, omdat u niet kon weigeren tegen uw moeder, daar ze veel gedaan had voor u (gehoor CGVS, p.6). Toen u erop gewezen werd dat u toen u huwde 29 jaar oud was, u geld had, een eigen zaak had, u steeds in de stad Banjul woonde en u dus toch oud – en zelfstandig – genoeg bent om het huwelijk te blijven weigeren, gaf u aan dat het uw gevoel niet is om met vrouwen te huwen, u gevoelens had voor A.(...), het gevoelen beter is met een man dan een vrouw, maar u het toch deed voor uw moeder (gehoor CGVS, p.6). Toen u nogmaals gevraagd werd waarom u toch huwde met A.(...) F.(...), gaf u aan dat uw moeder niet blij zou zijn wanneer u niet huwde. Toen u daarop gevraagd werd wat uw moeder zou doen moest u blijven weigeren, herhaalde u dat ze niet blij zou zijn en u daarom misschien ook niet (gehoor CGVS, p.7).

Van iemand die sinds 1991 seks had met een man en die van 1996 – 1997 zeker wist homoseksueel geaard te zijn, iemand die bij zijn huwelijk 29 jaar oud was, geld had, een eigen zaak had, steeds in de stad Banjul woonde en die reeds vier jaar lang het huwelijk weigerde zonder problemen te kennen, kan men verwachten dat hij het huwelijk, met een vrouw die hij niet kende en voor wie hij geen gevoelens had, bleef weigeren. Dat u toch met A.(...) F.(...) huwde én u twee kinderen met haar maakte (M.(...) (°26/1/2006) en een F.(...) (°22/11/2010)) doet reeds vragen rijzen bij uw bewering dat u sinds 1996-1997 zeker weet homoseksueel te zijn.

U beweerde verder dat u tot eind 2007 samenwoonde met A.(...) F.(...) (gehoor CGVS, p.7). Later gaf u aan dat u in 2006 uiteen ging met A.(...) F.(...) (gehoor CGVS, p.8). Nog later gaf u aan dat u ongeveer vier jaar en zes maanden geleden, scheidde u van uw vrouw, omdat u geen gevoelens had voor haar en uw moeder akkoord ging met de echtscheiding, indien u geen problemen maakte binnen de familie, maar uit de door u neergelegde huwelijksakte (N° 0341249) blijkt dat uw huwelijk met A.(...) F.(...) officieel geregistreerd werd op 15/2/2012. U toonde dan ook niet aan gescheiden te zijn van uw vrouw A.(...) F.(...).

Verder kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

U verklaarde homoseksueel te zijn en homoseksuele relaties gehad te hebben met uw neef A.(...) en collega L.(...) C.(...) (gehoor CGVS, p.10-11). Toen u gevraagd werd vanaf wanneer u zich aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aan dat u met A.(...) een eerste seksuele ervaring met een man had. U gaf aan dat het eerst een spelletje was, dat de eerste keer seks een 'joke' was, maar dat u later gevoelens kreeg (gehoor CGVS, p.24). U verduidelijkt dat u geen gevoelens voor hem had noch gevoelens voor seks met hem, maar dat het een 'joke' was en jullie man een vrouw speelden (gehoor CGVS, p.24). Toen u gevraagd werd wanneer u dan wel gevoelens begon te krijgen voor mannen, ontweek u tot tweemaal toe de vraag (gehoor CGVS, p.24). Toen u erop gewezen werd dat uw neef A.(...) 10 jaar oud was toen jullie voor het eerst seks hadden, bevestigde u dit en u voegde eraan toe dat jullie nadien nog 11 jaar seks hadden (gehoor CGVS, p.25). Toen u opnieuw gevraagd werd wanneer u zich aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aan dat het tussen 1991 en 1993 was. Toen gevraagd werd dit te verduidelijken, bleef uw beschrijving beperkt tot "Het begon in 1991, van 1992 tot 1993 ging het verder." Later gaf u aan dat u van de leeftijd van 21 – 22 jaar wist dat u gay was (gehoor CGVS, p.25). Toen u erop gewezen werd dat u toen reeds 5 – 6 jaar seks had met A.(...) en u gevraagd werd waarom u toen pas wist dat u gay was, gaf u vaag aan dat het voor jezelf niet duidelijk is dat je gay bent (gehoor CGVS, p.26). Toen u gevraagd werd of u ook gay zou zijn moest u de kamer / uw bed gedeeld hebben met uw nicht, gaf u aan dat alles met iets begint, u niet gay geboren bent, maar u gay werd door uw seks met A.(...) (gehoor CGVS, p.26).

Toen u gevraagd werd welk gevoel u had toen u voor het eerst besepte homoseksueel te zijn, gaf u aan dat u gelukkig was, omdat u er gevoelens voor heeft. U verduidelijkt dat u gelukkig was omdat u gevoelens voor mannen had (gehoor CGVS, p.26). Uit bovenstaande verklaring, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer – integendeel zelfs –, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uit uw andere verklaringen, blijkt dat de Gambiaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – zeer gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm.

Verder dient te worden vastgesteld dat u tot tweemaal toe ondoorleefd risicovol gedrag stelde dat tot de beweerde arrestaties leidde.

U verklaarde dat L.(...) C.(...) u op een dag in 2006 meevroeg naar het strand. U gaf verder aan dat de politie steeds op het strand patrouilleerde (gehoor CGVS, p.11). Desondanks had u die dag voor het eerst seks met L.(...) C.(...) op het strand en werden jullie betrapt door de politie en gearresteerd (gehoor CGVS, p.11 en p.19). Toen u gevraagd werd waarom u zulk risicovol gedrag stelde, terwijl u wist dat de politie steeds op het strand patrouilleerde en homoseksualiteit verboden is in Gambia, gaf u aan dat jullie wat verder op het strand gingen waar niemand was en het al donker was. U gaf verder aan dat jullie iets voelden voor elkaar en jullie gewoon deden wat jullie voelden (gehoor CGVS, p.19). Op 4 oktober 2015 werd u een tweede keer gearresteerd door de politie. Opnieuw zaten u en L.(...) C.(...) op het strand van Senegambia. L.(...) C.(...) zat op uw been / schoot en u had uw arm rond hem toen de

politie naar jullie kwam en jullie arresteerde (gehoor CGVS, p.21). Van iemand die reeds eerder op het strand gearresteerd werd, die weet dat de politie steeds op het strand patrouilleert en die weet dat homoseksualiteit verboden is in Gambia kan worden verwacht dat hij niet opnieuw zulk risicovol gedrag stelt. Dat u tot tweemaal toe risicovol gedrag stelde op het strand van Senegambia, komt ondoorleefd en dus niet geloofwaardig over. Het toont bovendien aan dat u niet bekend bent met de moeilijkheden en problemen die homoseksuelen, die leven in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse, dagelijks meemaken onder andere betreffende het verborgen houden van hun geaardheid uit vrees voor vervolging.

Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende het moment van uw beweerde tweede arrestatie, de reden waarom u Gambia met een paspoort van iemand anders ontvluchtte.

Toen u gevraagd werd wanneer u L.(...) C.(...) voor het laatst zag, gaf u aan dat u hem voor het laatst zag toen de politie u arresteerde op 26 of 27 september 2015 (gehoor CGVS, p.15). Toen u later gevraagd werd wanneer u een tweede probleem in Gambia kende, gaf u aan dat u op 26 september 2015 gearresteerd werd. Nadien keek u op uw GSM en gaf u aan dat u op 25 september 2015 een tweede probleem kende (gehoor CGVS, p.20). Toen daarop de dossierbehandelaar u erop wees dat u in de vragenlijst van het CGVS verklaard had dat het tweede probleem zich op 4 oktober 2015 had voorgedaan, gaf u aarzelend aan dat het zich inderdaad op 4 oktober 2015 had voorgedaan. Er kan van u verwacht worden dat u zich de datum van uw tweede arrestatie, de directe reden van uw vlucht uit Gambia, kan herinneren, zeker daar de arrestatie slechts anderhalve maand geleden gebeurde.

Vervolgens blijkt ook uw kennis van de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst en in België quasi onbestaand te zijn.

Toen u gevraagd werd wat de Gambiaanse wet zegt over homoseksualiteit, gaf u ontwijkend aan dat de president de wet is. Toen de vraag herhaald werd, gaf u toe de Gambiaanse wetten betreffende homoseksualiteit niet te kennen (gehoor CGVS, p.19). U legde wel een internetartikel neer, waaruit blijkt dat de president homoseksualiteit niet tolereert. U gaf aan dat de president zegt dat je levenslang of de doodstraf moet krijgen als gay (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd wat u kan zeggen over de nieuwe 'anti-gay law', herhaalde u ontwijkend dat dat de president de wet is. Toen u gevraagd werd welke de nieuwe elementen van de wet waren, gaf u aan dat je niet mag huwen als gay en je geen relatie mag hebben met een gay (gehoor CGVS, p.20). Toen u erop gewezen werd dat er in de wet sprake is van 'aggravated homosexuality' en u gevraagd werd welke straf er op staat, vroeg u zich af of het levenslang is. Toen u gevraagd werd over welke categorie 'aggravated homosexuality' gaat, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.20). Overigens liet u in Gambia na om naar een advocaat te gaan of naar een organisatie die opkomt voor de rechten van mensen. Nochtans kent u de directeur van het 'African Center for Human Rights and Democracy' en is ze zelfs een klant van u. Toen u gevraagd werd waarom u haar niet informeerde van uw problemen als gay, gaf u ontwijkend aan dat u er niet met haar over sprak (gehoor CGVS, p.22). Toen u later gevraagd werd of u weet of homoseksualiteit in België toegestaan is, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.28). Toen u gevraagd werd of u het dan nooit trachtte na te gaan, gaf u aan dat u hier geen 'tablet' heeft (gehoor CGVS, p.28), zonder blijkbaar stil te staan bij andere mogelijkheden om deze voor u toch belangrijke informatie te verkrijgen.

Er dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst en in België erg beperkt is, wat frappant is voor iemand die beweert homoseksueel te zijn.

Bovenstaande vage verklaringen en frappante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid volledig en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u neergelegde kopie van uw huwelijksakte (dd.15/2/2012) werd hogerop reeds besproken en toont enkel aan dat u op 26/3/2004 huwde met uw vrouw A.(...) F.(...). De door u neergelegde kopieën van de geboorteaktes van uw kinderen, tonen aan dat N.(...) F.(...) en M.(...) uw kinderen zijn, wat niet onmiddellijk betwijfeld wordt. Uw visitekaartje, de kopie van uw handelslicentie en de kopie van een ontvangstbewijs van uw winkel tonen hoogstens aan dat u een winkel had in Gambia, wat verder niet

relevant is voor uw asielrelaas. De blanco cheque van de Ecobank op uw naam is verder niet relevant voor uw asielrelaas. De door u neergelegde kopie van een waarschuwing van de Gambiaanse politie betreft een gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopie, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Bovendien bevat de neergelegde waarschuwing van de politie geen gegevens die betrekking hebben op uw asielrelaas. Uit deze convocatie kan slechts worden afgeleid dat u werd verzocht zich aan te bieden bij de politie, maar de convocatie vermeldt nergens enige reden waarom u zich dient aan te bieden. De door u neergelegde internetartikelen betreffen enkel algemene uitspraken van de Gambiaanse president aan het adres van homoseksuelen en de reactie van de nationale veiligheidsadviseur van de USA daarop, maar tonen uw persoonlijke problemen niet aan. De door u neergelegde 'affidavit in support of appeal', toont aan dat u in mei 2014 de bedoeling had om naar het VK te reizen. Het document toont niet aan dat u ook daadwerkelijk naar het VK mocht reizen en is verder ook niet relevant voor uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de artikelen 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 *"op de formele motivering van bestuurshandelingen"*.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees

voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de gemeenschap en de overheidsdiensten omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Er kunnen echter volgende bedenkingen worden gemaakt bij de door u beweerde homoseksuele geaardheid.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u op 26/3/2004 huwde met A.(...) F.(...) en u met haar twee kinderen kreeg: een zoon M.(...) (°26/1/2006) en een dochter F.(...) (°22/11/2010). U verklaarde dat uw familie u in 2000 vroeg om te huwen met A.(...) F.(...), de dochter van de broer van uw moeder, maar u weigerde, omdat u geen gevoelens had om met een vrouw te huwen, u met uw neef sliep en u een eigen winkel had (gehoor CGVS, p.5-6). U verklaarde verder dat uw moeder u herhaaldelijk bleef vragen om met haar te huwen en u uiteindelijk toch instemde met het huwelijk, omdat u niet kon weigeren tegen uw moeder, daar ze veel gedaan had voor u (gehoor CGVS, p.6). Toen u erop gewezen werd dat u toen u huwde 29 jaar oud was, u geld had, een eigen zaak had, u steeds in de stad Banjul woonde en u dus toch oud – en zelfstandig – genoeg bent om het huwelijk te blijven weigeren, gaf u aan dat het uw gevoel niet is om met vrouwen te huwen, u gevoelens had voor A.(...), het gevoelen beter is met een man dan een vrouw, maar u het toch deed voor uw moeder (gehoor CGVS, p.6). Toen u nogmaals gevraagd werd waarom u toch huwde met A.(...) F.(...), gaf u aan dat uw moeder niet blij zou zijn wanneer u niet huwde. Toen u daarop gevraagd werd wat uw moeder zou doen moest u blijven weigeren, herhaalde u dat ze niet blij zou zijn en u daarom misschien ook niet (gehoor CGVS, p.7).

Van iemand die sinds 1991 seks had met een man en die van 1996 – 1997 zeker wist homoseksueel geaard te zijn, iemand die bij zijn huwelijk 29 jaar oud was, geld had, een eigen zaak had, steeds in de stad Banjul woonde en die reeds vier jaar lang het huwelijk weigerde zonder problemen te kennen, kan men verwachten dat hij het huwelijk, met een vrouw die hij niet kende en voor wie hij geen gevoelens had, bleef weigeren. Dat u toch met A.(...) F.(...) huwde én u twee kinderen met haar maakte (M.(...) (°26/1/2006) en een F.(...) (°22/11/2010)) doet reeds vragen rijzen bij uw bewering dat u sinds 1996-1997 zeker weet homoseksueel te zijn.

U beweerde verder dat u tot eind 2007 samenwoonde met A.(...) F.(...) (gehoor CGVS, p.7). Later gaf u aan dat u in 2006 uiteen ging met A.(...) F.(...) (gehoor CGVS, p.8). Nog later gaf u aan dat u ongeveer vier jaar en zes maanden geleden, scheidde u van uw vrouw, omdat u geen gevoelens had voor haar en uw moeder akkoord ging met de echtscheiding, indien u geen problemen maakte binnen de familie, maar uit de door u neergelegde huwelijksakte (N° 0341249) blijkt dat uw huwelijk met A.(...) F.(...) officieel geregistreerd werd op 15/2/2012. U toonde dan ook niet aan gescheiden te zijn van uw vrouw A.(...) F.(...).

Verder kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

U verklaarde homoseksueel te zijn en homoseksuele relaties gehad te hebben met uw neef A.(...) en collega L.(...) C.(...) (gehoor CGVS, p.10-11). Toen u gevraagd werd vanaf wanneer u zich aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aan dat u met A.(...) een eerste seksuele ervaring met een man had. U gaf aan dat het eerst een spelletje was, dat de eerste keer seks een 'joke' was, maar dat u later gevoelens kreeg (gehoor CGVS, p.24). U verduidelijkte dat u geen gevoelens voor hem had noch gevoelens voor seks met hem, maar dat het een 'joke' was en jullie man een vrouw speelden (gehoor CGVS, p.24). Toen u gevraagd werd wanneer u dan wel gevoelens begon te krijgen voor mannen, ontweek u tot tweemaal toe de vraag (gehoor CGVS, p.24). Toen u erop gewezen werd dat uw neef

A.(...)10 jaar oud was toen jullie voor het eerst seks hadden, bevestigde u dit en u voegde eraan toe dat jullie nadien nog 11 jaar seks hadden (gehoor CGVS, p.25). Toen u opnieuw gevraagd werd wanneer u zich aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aan dat het tussen 1991 en 1993 was. Toen gevraagd werd dit te verduidelijken, bleef uw beschrijving beperkt tot "Het begon in 1991, van 1992 tot 1993 ging het verder." Later gaf u aan dat u van de leeftijd van 21 – 22 jaar wist dat u gay was (gehoor CGVS, p.25). Toen u erop gewezen werd dat u toen reeds 5 – 6 jaar seks had met A.(...) en u gevraagd werd waarom u toen pas wist dat u gay was, gaf u vaag aan dat het voor jezelf niet duidelijk is dat je gay bent (gehoor CGVS, p.26). Toen u gevraagd werd of u ook gay zou zijn moest u de kamer / uw bed gedeeld hebben met uw nicht, gaf u aan dat alles met iets begint, u niet gay geboren bent, maar u gay werd door uw seks met A.(...) (gehoor CGVS, p.26).

Toen u gevraagd werd welk gevoel u had toen u voor het eerst besepte homoseksueel te zijn, gaf u aan dat u gelukkig was, omdat u er gevoelens voor heeft. U verduidelikte dat u gelukkig was omdat u gevoelens voor mannen had (gehoor CGVS, p.26). Uit bovenstaande verklaring, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer – integendeel zelfs –, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uit uw andere verklaringen, blijkt dat de Gambiaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – zeer gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm.

Verder dient te worden vastgesteld dat u tot tweemaal toe ondoorleefd risicovol gedrag stelde dat tot de beweerde arrestaties leidde.

U verklaarde dat L.(...) C.(...) u op een dag in 2006 meevroeg naar het strand. U gaf verder aan dat de politie steeds op het strand patrouilleerde (gehoor CGVS, p.11). Desondanks had u die dag voor het eerst seks met L.(...) C.(...) op het strand en werden jullie betrapt door de politie en gearresteerd (gehoor CGVS, p.11 en p.19). Toen u gevraagd werd waarom u zulk risicovol gedrag stelde, terwijl u wist dat de politie steeds op het strand patrouilleerde en homoseksualiteit verboden is in Gambia, gaf u aan dat jullie wat verder op het strand gingen waar niemand was en het al donker was. U gaf verder aan dat jullie iets voelden voor elkaar en jullie gewoon deden wat jullie voelden (gehoor CGVS, p.19). Op 4 oktober 2015 werd u een tweede keer gearresteerd door de politie. Opnieuw zaten u en L.(...) C.(...) op het strand van Senegambia. L.(...) C.(...) zat op uw been / schoot en u had uw arm rond hem toen de politie naar jullie kwam en jullie arresteerde (gehoor CGVS, p.21). Van iemand die reeds eerder op het strand gearresteerd werd, die weet dat de politie steeds op het strand patrouilleert en die weet dat homoseksualiteit verboden is in Gambia kan worden verwacht dat hij niet opnieuw zulk risicovol gedrag stelt. Dat u tot tweemaal toe risicovol gedrag stelde op het strand van Senegambia, komt ondoorleefd en dus niet geloofwaardig over. Het toont bovendien aan dat u niet bekend bent met de moeilijkheden en problemen die homoseksuelen, die leven in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse, dagelijks meemaken onder andere betreffende het verborgen houden van hun geaardheid uit vrees voor vervolging.

Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende het moment van uw beweerde tweede arrestatie, de reden waarom u Gambia met een paspoort van iemand anders ontvluchtte.

Toen u gevraagd werd wanneer u L.(...) C.(...) voor het laatst zag, gaf u aan dat u hem voor het laatst zag toen de politie u arresteerde op 26 of 27 september 2015 (gehoor CGVS, p.15). Toen u later gevraagd werd wanneer u een tweede probleem in Gambia kende, gaf u aan dat u op 26 september 2015 gearresteerd werd. Nadien keek u op uw GSM en gaf u aan dat u op 25 september 2015 een tweede probleem kende (gehoor CGVS, p.20). Toen daarop de dossierbehandelaar u erop wees dat u in de vragenlijst van het CGVS verklaard had dat het tweede probleem zich op 4 oktober 2015 had voorgedaan, gaf u aarzelend aan dat het zich inderdaad op 4 oktober 2015 had voorgedaan. Er kan van u verwacht worden dat u zich de datum van uw tweede arrestatie, de directe reden van uw vlucht uit Gambia, kan herinneren, zeker daar de arrestatie slechts anderhalve maand geleden gebeurde.

Vervolgens blijkt ook uw kennis van de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst en in België quasi onbestaand te zijn.

Toen u gevraagd werd wat de Gambiaanse wet zegt over homoseksualiteit, gaf u ontwijkend aan dat de president de wet is. Toen de vraag herhaald werd, gaf u toe de Gambiaanse wetten betreffende

homoseksualiteit niet te kennen (gehoor CGVS, p.19). U legde wel een internetartikel neer, waaruit blijkt dat de president homoseksualiteit niet tolereert. U gaf aan dat de president zegt dat je levenslang of de doodstraf moet krijgen als gay (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd wat u kan zeggen over de nieuwe 'anti-gay law', herhaalde u ontwijkend dat dat de president de wet is. Toen u gevraagd werd welke de nieuwe elementen van de wet waren, gaf u aan dat je niet mag huwen als gay en je geen relatie mag hebben met een gay (gehoor CGVS, p.20). Toen u erop gewezen werd dat er in de wet sprake is van 'aggravated homosexuality' en u gevraagd werd welke straf er op staat, vroeg u zich af of het levenslang is. Toen u gevraagd werd over welke categorie 'aggravated homosexuality' gaat, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.20). (...)

Er dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst en in België erg beperkt is, wat frappant is voor iemand die beweert homoseksueel te zijn.

Bovenstaande vage verklaringen en frappante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid volledig en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u neergelegde kopie van uw huwelijksakte (dd.15/2/2012) werd hogerop reeds besproken en toont enkel aan dat u op 26/3/2004 huwde met uw vrouw A.(...) F.(...). De door u neergelegde kopieën van de geboorteaktes van uw kinderen, tonen aan dat N.(...) F.(...) en M.(...) uw kinderen zijn, wat niet onmiddellijk betwijfeld wordt. Uw visitekaartje, de kopie van uw handelslicentie en de kopie van een ontvangstbewijs van uw winkel tonen hoogstens aan dat u een winkel had in Gambia, wat verder niet relevant is voor uw asielrelaas. De blanco cheque van de Ecobank op uw naam is verder niet relevant voor uw asielrelaas. De door u neergelegde kopie van een waarschuwing van de Gambiaanse politie betreft een gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopie, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Bovendien bevat de neergelegde waarschuwing van de politie geen gegevens die betrekking hebben op uw asielrelaas. Uit deze convocatie kan slechts worden afgeleid dat u werd verzocht zich aan te bieden bij de politie, maar de convocatie vermeldt nergens enige reden waarom u zich dient aan te bieden. De door u neergelegde internetartikelen betreffen enkel algemene uitspraken van de Gambiaanse president aan het adres van homoseksuelen en de reactie van de nationale veiligheidsadviseur van de USA daarop, maar tonen uw persoonlijke problemen niet aan. De door u neergelegde 'affidavit in support of appeal', toont aan dat u in mei 2014 de bedoeling had om naar het VK te reizen. Het document toont niet aan dat u ook daadwerkelijk naar het VK mocht reizen en is verder ook niet relevant voor uw asielrelaas."

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

2.5. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Gambiaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn verklaringen herhaalt en stelt dat er evolutie was in de beleving en ontdekking van zijn homoseksualiteit. Verzoeker stelt dat wat eerst begon als een spel, zich ontwikkelde tot een geaardheid waar hij zich bewust van werd en hetgeen uiteindelijk heeft geleid tot zijn vlucht uit Gambia. Met het louter herhalen van zijn verklaringen en het geven van een dergelijk algemeen betoog weerlegt noch verschoont hij de voormelde concrete en pertinente vaststellingen.

Het louter herhalen van enkele van zijn verklaringen en het uiten van algemene beweringen volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de

definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Waar verzoeker aangeeft dat men het antwoord dat hij gaf (dat hij gelukkig was) op de vraag hoe hij zich voelde toen hij voor het eerst besepte homoseksueel te zijn, moet begrijpen in de context dat hij een lange transitie had gemaakt, dat het besef van zijn homoseksualiteit tijd heeft gekost en er pas kwam met de jaren, dient te worden opgemerkt dat dit evenmin afbreuk kan doen aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing. Zo werd terecht het volgende vastgesteld:

"(...) U verklaarde homoseksueel te zijn en homoseksuele relaties gehad te hebben met uw neef A.(...) en collega L.(...) C.(...) (gehoor CGVS, p.10-11). Toen u gevraagd werd vanaf wanneer u zich aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aan dat u met A.(...) een eerste seksuele ervaring met een man had. U gaf aan dat het eerst een spelletje was, dat de eerste keer seks een 'joke' was, maar dat u later gevoelens kreeg (gehoor CGVS, p.24). U verduidelikte dat u geen gevoelens voor hem had noch gevoelens voor seks met hem, maar dat het een 'joke' was en jullie man een vrouw speelden (gehoor CGVS, p.24). Toen u gevraagd werd wanneer u dan wel gevoelens begon te krijgen voor mannen, ontweek u tot tweemaal toe de vraag (gehoor CGVS, p.24). Toen u erop gewezen werd dat uw neef A.(...) 10 jaar oud was toen jullie voor het eerst seks hadden, bevestigde u dit en u voegde eraan toe dat jullie nadien nog 11 jaar seks hadden (gehoor CGVS, p.25). Toen u opnieuw gevraagd werd wanneer u zich aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aan dat het tussen 1991 en 1993 was. Toen gevraagd werd dit te verduidelijken, bleef uw beschrijving beperkt tot "Het begon in 1991, van 1992 tot 1993 ging het verder." Later gaf u aan dat u van de leeftijd van 21 – 22 jaar wist dat u gay was (gehoor CGVS, p.25). Toen u erop gewezen werd dat u toen reeds 5 – 6 jaar seks had met A.(...) en u gevraagd werd waarom u toen pas wist dat u gay was, gaf u vaag aan dat het voor jezelf niet duidelijk is dat je gay bent (gehoor CGVS, p.26). Toen u gevraagd werd of u ook gay zou zijn moest u de kamer / uw bed gedeeld hebben met uw nicht, gaf u aan dat alles met iets begint, u niet gay geboren bent, maar u gay werd door uw seks met A.(...) (gehoor CGVS, p.26).

Toen u gevraagd werd welk gevoel u had toen u voor het eerst besepte homoseksueel te zijn, gaf u aan dat u gelukkig was, omdat u er gevoelens voor heeft. U verduidelikte dat u gelukkig was omdat u gevoelens voor mannen had (gehoor CGVS, p.26). Uit bovenstaande verklaring, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer – integendeel zelfs –, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uit uw andere verklaringen, blijkt dat de Gambiaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – zeer gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm. (...)"

Bovendien is het geenszins geloofwaardig dat verzoeker zonder meer stelt zich gelukkig te voelen wanneer hij besepte dat hij homoseksueel was, aangezien uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat de Gambiaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Ook waar verzoeker in zijn verzoekschrift alsnog een beeld tracht te schetsen van het standpunt van de Gambiaanse samenleving ten aanzien van homoseksuelen en meent dat dit duidelijk uit zijn verklaringen is gebleken, kan hij de voormelde vaststelling niet verschonen.

Waar verzoeker aangeeft dat hij onmogelijk het verzoek van zijn moeder kon weigeren aangezien de traditie, die overigens de wet is in Gambia, dat vraagt en als hij zou weigeren te huwen dat oneerbiedig zou voorkomen en het trouwens zijn moeder is die toestemming heeft gegeven om uit elkaar te gaan, kan hij niet overtuigen. Verzoeker beperkt zich derhalve tot *post factum* beweringen. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaf verzoeker immers aan dat hij niet kon weigeren omdat zijn moeder veel voor hem had gedaan en dat zijn moeder niet blij zou zijn moest hij blijven weigeren (stuk 5, gehoorverslag, p. 6, 7). Hieruit blijkt dan ook geenszins een onweerstaanbare druk vanuit de traditie. Overigens moet worden vastgesteld dat verzoeker gelet op zijn verklaringen en de neergelegde huwelijksakte niet aannemelijk maakt dat hij gescheiden is van zijn echtgenote.

Verzoeker meent met betrekking tot de wetgeving in Gambia omtrent homoseksuelen te hebben geantwoord naar best vermogen aangezien hij geen rechtsgeleerde is maar wel heeft geantwoord dat homoseksualiteit verboden is, dat volgens de president homoseksuelen levenslang of zelfs de doodstraf moeten krijgen en dat de verwerende partij niet kan ontkennen dat verzoeker weet dat er anti-gay

wetten zijn, maar omwille van zijn lage scholingsgraad niet de details uit de doeken kon doen. Met een dergelijk betoog doet verzoeker wederom geen afbreuk aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing en meer bepaald aan zijn onwetendheid omtrent de wetgeving in Gambia aangaande homoseksualiteit. Gelet op het homofobe klimaat in Gambia en het gegeven dat verzoeker reeds tweemaal in dat verband werd opgepakt door de politie is het niet aannemelijk dat verzoeker geen kennis heeft van de specifieke wetgeving aangaande homoseksualiteit en dit ongeacht zijn scholing. Verzoeker toont overigens niet aan dat hij niet capabel zou zijn om hierover meer te weten te komen. Verzoeker verklaarde tot zijn vijftiende naar school te zijn geweest en daarna de eigenaar te zijn geweest van een winkel en zelfs een secretaresse te hebben (stuk 5, gehoorverslag, p. 16, 17). Er kan dan ook worden verwacht dat verzoeker dienaangaande meer en concrete informatie kan geven. Zijn onwetendheid dienaangaande wijst er overigens op dat hij niet geïnteresseerd is in zijn persoonlijke situatie en lot en doet dan ook eens te meer afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Waar verzoeker thans betwist weten en willens de politie te hebben geïrriteerd of onnodige risico's te hebben genomen door zijn gedrag weerlegt noch verschoont verzoeker de gedane vaststellingen. Van iemand die reeds eerder op het strand gearresteerd werd, die weet dat de politie steeds op het strand patrouilleert en dat homoseksualiteit verboden is in Gambia kan worden verwacht dat hij niet opnieuw risicovolle gedragingen stelt. Het toont bovendien aan dat verzoeker niet bekend is met de moeilijkheden en problemen die homoseksuelen in Gambia dagelijks meemaken.

Met de algemene stelling dat verzoeker het betreurt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de door hem bijgebrachte stukken en documenten weerlegt hij evenmin de concrete en pertinente vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing die door de Raad worden overgenomen.

Gelet op het voorgaande wordt er door verzoeker geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing.

Er dient dan ook vastgesteld dat verzoeker niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen evenwel geen dienstig verweer is. De motieven zoals hierboven weergegeven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.6. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Gambia een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. DIGNEF